

ffjelliges Dffring. Det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds kom specielt ogsaa til at tale om Eigtaler. Jeg veed ikke, hvorledes han kom ind derpaa ved at omtale vort Forslag, thi der staar ikke Noget om, at Præsten skal holde Eigtale, der staar kun, at han ikke maa tage nogen Betaling for den enkelte Gjerning, men der staar ikke det Mindste om, at han skal holde Eigtale. Det ærede Medlem har været Medlem af Kirkekommissionen, og han vil da erindre, at jeg var meget tilbøielig til at forbyde af Eigtale; derved vilde man maa det Samme. Skulde vi beholde Eigtale, tror jeg, at det er tjenligt baade for Menighed og Præst, at der ikke maa tages nogen Betaling derfor; thi hvis det med Hensyn til nogen af de kirkelige Handlinger er forargeligt, at der gives Betaling, saa er det med Hensyn til Eigtale. Præsten er jo ikke tvungen til at holde Eigtale, og han kan jo sige: Nei, jeg holder ingen Tale; men det er jo Tilfældet ved enkelte Dødsfald, at Menigheden — hvad Præsten meget godt veed — lægger Bægt paa, at der bliver sagt nogle Ord over Graven, som Præsten kan være vis paa ville finde Medhold hos Menigheden, og saa er det en smuk Skik, som kan virke til Bessignelse for de Efterlevende. Men naar det bliver noget Dagligdags, naar der hver Dag, der skal jordes et Menneske, hvor Røvingerne blot hagefter kunne strabe 1 Rd. sammen og give Præsten, holdes en Eigtale, hvad betyder saa den hele Ceremoni? Derfor siger jeg: Lad Præsterne holde Eigtaler, hvor den almindelige Mening vil billige, at de gjøre det, og paa en saadan Maade, at de kunne faae Tilhørernes Bisfald dertil, men lad det ikke være en daglig og almindelig Sag; dertil virker man meget betydelig ved at sige, at han ikke maa tage Pengene derfor. Man gjør det meget mere, end de Herrer tro, naar man siger, at Præsten ikke maa tage Betaling. Da jeg altsaa ikke kan bringe det til, at det forbydes at holde Eigtaler, tror jeg, at der indtrekkes virkes til, at vi ikke faae den store Misbrug af Eigtaler, som jeg kalder det, ved at sige, at der ikke maa tages Betaling derfor. Ja, de ærede Medlemmer gaa jo endog videre end, saavidt jeg erindrer, selv de Med-

lemmer af Kirkekommissionen, som ellers holdt meget fast paa det Bestaaende. Disse vare dog enige om, at der ikke skulde gives Betaling for Sakramenternes Uddeling, men her ville de Herrer have aabnet Udgang til, at der betales — frivilligt naturligtvis — for Sakramenternes Fordeling. Jeg huffer meget godt, at det i Kirkekommissionen blev anført, idet Sjællands høierverdige Biskop sagde, at det ikke var Klokkerne her i Byen tilladt at tage Indtegningspenge af dem, der lode sig indtegne til Nadveren, at de gjorde det alligevel, og saa svarede han dertil, at det var dem forbudt, men man kunde ikke sørge for, at det blev overholdt. Deri ligger altsaa en Antydning af, at det var den høierverdige Mands Mening, at for at blive delagtig i Kirkens Sakramenter skulde der ikke kunne fordres eller ydes Betaling. Jeg tror ogsaa, at navnlig her i Kjøbenhavn afholdes mange Tjenesttyende og andre simple Folk fra at deltage i Nadverens Nydelse, fordi de ikke kunne blive indtegnede hos Klokkeren, uden de have en Mark at give derfor. Den ærede Minister tog meget alvorligere paa dette Spørgsmaal, end det forekommer mig, at man efter hans Stilling i forrige Samling kunde have ventet af ham. Det forekommer mig, at den ærede Minister maa have erindret, at han dog, skøndt han gjorde forffjellige Modbemærkninger, sluttede sig til, hvad der blev vedtaget af Begge Thing om dette Punkt, og at han da maatte have følt sig opfordret til ikke paa en sa stærk Maade at træde op for det, der nu er vedtaget i forandret Skikkelse fra sidst. Jeg har jo allerede bemærket, at det havde forundret mig, at det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Termanfen) der, saavidt jeg huffer, ifjor var med til at foreslaa, at der heller ikke maa betales Noget for Eigtaler, har forandret sig, og jeg skal derfor ikke opholde mig videre derved. Derimod kan jeg ikke rigtig faae Klarhed i den ærede Ministers Fortolkning af vort Uendringsforslag. Det forekommer mig, at der var en komplet Modsigelse mellem, hvad han sagde; thi han sagde først, at den første og den anden Del af Forslaget aldeles stode i Strid med hinanden, og at han ikke kunde forstå, hvorledes de kunde forenes,